

Wanna pátšiwadder.

Kellel ei peaks se aunimme „pátšiwadder“ ehk karro mitte tuttau ollema? Paljo innimesi on kúl tedda ommas wangi põlweš nainud, wáhhe agga neid, kes tedda ommas táies priuses, metsas on nainud ja weel wáhem on neid, kes temmaga rind rinna ja hammas hamba wasto tuttauaks on sanud. Ka isšennešest ei wõi ma sellepolest suremat kíta, kui ma ka ommas nores põlweš, pari korda, tedda jahtimes ollen káinud, agga ilmaški sedda au olnud, temmaga kókko sada; úksainoke kord, se olli Wennemaal úhheš kúllaš, miš sure metsa áres seisšis, páfšis úks tantšokarro lahti ja jookšis kóige abhilatega metsa, nenda paljo ollen ma úht wallališt pátši nainud; temma perremees ja mitto teiša jookšid kúl takka járrele, agga kátte ei olle nad tedda mitte ennam sanud. Sellepárrast ei tahha ma šiin mitte isši omma

teadusest, waid sest, miš úks šóbber, kes kui párris kút mitto aastad súggawas Wennemaal on ellanud ja nendega seal mõnnel wišil tuttauust teinud, kónnelda.

Temma útleb, et se koggoni wõimata on úht metskarro ommas táies ollemises tundma õppida; temma kardab kangešte innimesi ja hoiab, kui nálg tedda lubbab, ennast ikka súggawa metsades pelguš, ka peab temma, kuida sealadsed rahwas útlewad, kangešte innimešte filme kartma, sellepárrast tal šiiš ikka se eššimene tóo on, kui ta úhhe innimese kátte saab, kóhhe temma peanahka úlle filme tómbab.

Úfsi súggise, nende parimise aegas, náhhakse neid šeltšikaupa kóos ollewad, muido kónnib pappapátš ikka úfsi ja widab omma aega nenda kuidaš juhtub; kangešte peab temma armaštama, šuri kirowa unnikuse talluda ja nenda omma jódudo paenutada, ka suurt rómo peab se tale teggema, kui ta kuškilt máeotšast kirowa wóib mahha weretada ja kui šiiš juhtub, et úks kirowi tee peal teiš, ehk weel suuremat liggi wóttab, šiiš peab ta seal jures